

æret Medlem var inde paa at omtale, anført Grunde derfor, som fra svensk og norsk Side bleve anførte for guldige, hvad man maaſte ogsaa maa erkende at være rigtigt, naar man kender noget til den Maade, hvorpaa disse Lande have ordnet Udstedelsen af deres Sedler, som det er udvilket i Bilag 2 til Motiverne i Bemærkningerne om Udfastets § 8. Det tror jeg derfor ikke at der er noget at gøre ved.

Heller ikke tror jeg, at man bør forandre Navnet „Check“. Det er jo fedeligt at skulle have saadanne fremmede Ord ind i sin Lovgivning, men det følger af, at der her er Tale om en international Lov. Man maa saa bruge det Ord, der er kendt paa vedkommende Sted. Efter den store Rolle, England spiller paa dette Omraade, er det naturligt at beholde denne Benævnelse. Jeg tror ogsaa, at det Sted, hvor man f. Eks. skal gaa ind i Landmandsbanken, naar man har et Ordre i Anledning af en Check, er betegnet efter dette Ord. Ordet er en Gang gaaet over i Sprogbruken, og de, som skulle bruge det, ere Forretningsmænd, navnlig saadanne, som have med Udlandet at gøre. Forholdet vil jo ogsaa blive det, at hvert Institut, der tilstoder, at man paa den Maade anviser paa det, vil have trykte Blanketter, og saa vil det sørge for, at Ordet bliver trykt, som det skal være. Skulde man, naar man giver Anvisningen skriftlig, glemme et „c“ eller bruge „æ“ for „e“, antager jeg ikke, at det vil afficere Dokumentets Gyldighed.

P. G. C. Jensen: Jeg maa tillade mig at bemærke, at jeg tror, at hverken den højtærede Minister eller det ærede 4de Medlem for 1ste Kredts (Det. Hansen) har Ret i deres Opfattelse af, hvorledes Stempellovgivningen bliver anvendt. Det hedder der udtrykkelig, at enhver Thændehaber og enhver Modtager af et stempelpligtigt Dokument, som er ustemplet, er underkastet Bøde. Man kan jo ikke se paa Dokumentet, om vedkommende er i god Tro. Det er en ganske anden Sag, at der er givet Administrationen Ret til at benaade eller eftergive Bøden, men vel at mærke maa man ansøge derom og kunne anføre gode Grunde, bevise, at man har været i god Tro eller at man efter Omstændighederne har været ganske uskyldig i

Forholdet. Men hvad der vil følge af at vedtage Lovforslaget, som det foreligger her, vil være, at hver eneste af os vil i hvert enkelt Tilfælde være forpligtet til at ansøge Generaldirektoratet om at faa den Bøde eftergivet, som naturligvis vil blive dikteret os, naar en saadan Anvisning kommer til Generaldirektoratet eller en Amtmand, og de opdage, at den er udgivet tidligere end Udstedelsesdagen. De maa og skulle saa mulktene alle vedkommende. Jeg vil nu netop undgaa, at man bagefter skal være nødt til at indgive Ansøgning til Generaldirektoratet om at blive frit for en Bøde, som man ikke har kunnet undgaa, fordi Loven er skreven paa en saadan Maade, at man umulig kan tage sig i Agt derfor. Naar det er givet, og man er bleven opmærksom derpaa, forekommer det mig ret naturligt at føre Loven tilbage til den Skikkelse, den havde, da Professor Lassen og Dr. Thomsen havde gjort Udfast, og naar den højtærede Minister ikke har noget imod det, vil jeg tillade mig til 2den Behandling at stille Forslag derom.

Justitsministeren (Rump): Som sagt, jeg har ikke noget mod det, men fastholder fremdeles, at det er overflødigt efter den Praksis, som følges paa Amtskontorerne og hos Generaldirektoratet. Naar det synes, at en har begaaet en Forfeelse, faar han Bøde, men oplyser han ikke, at have begaaet den, eller, at den ikke kan tilregnes ham, faar han den ikke, og Stillingen er ganske den samme, enten denne Bestemmelse redigeres paa den ene eller anden Maade. Enten den redigeres saa eller saa, kommer Spørgsmaalet frem om hans gode Tro. Den, der ikke selv har udgivet Checken, maa oplyse, for at undgaa Bøde, hvornaar han har faaet den, og det gælder, enten man redigerer Bestemmelsen paa den ene eller den anden Maade.

Det. Hansen: Det skal jo være interessant at se den Endring, det ærede Medlem for 2den Valgtreds (P. G. C. Jensen) vil komme med til 2den Behandling. Mig forekommer det klart, at ihvorvel Reglen med Hensyn til Stempelmulkt er den, som det ærede Medlem sagde, at enhver Modtager af et stempelpligtigt Dokument bliver ansvarlig for Stempelen og kommer til